

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. ledna 2019 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Pješčakové a soudců Mgr. Petra France a Mgr. Martina Dostála ve věci českého občana J. P., narozeného v , , naposledy v ČR trvale bytem , , t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody v ČR ve věznici ,

takto:

Podle § 304 odstavec 2, z důvodu uvedeného v § 305 odstavec 1 písmeno f) zák. č. 104/2013 Sb., se na území České republiky neuznává rozsudek Okresního soudu v Cieszyně ze dne 18. 07. 2016, sp. zn. II K 773/16, jímž byl J. P. uložen za trestné činy podle článku 278 § 1, 5, článku 275 § 1, článku 276 a článku 11 § 2 polského trestního zákona trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce dvou let, a to ve spojení s rozhodnutím téhož soudu ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. II Ko 401/17, jímž bylo rozhodnuto o nařízení výkonu původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, a současně o zkrácení trestu odnětí svobody z šesti měsíců na tři měsíce.

Odůvodnění

1. Krajský soud v Bielsku - Bialé zaslal na území ČR - spolu s osvědčením ze dne 10. 10. 2018, rozsudkem Okresního soudu v Cieszyně ze dne 18. 07. 2016, sp. zn. II K 773/16 a rozhodnutím téhož soudu ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. II Ko 401/17 - žádost o uznání a výkon těchto rozhodnutí na území České republiky, a to s odkazem na postup podle Rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/JHA ze dne 27. listopadu 2008, o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

2. Rozsudkem Okresního soudu v Cieszyně ze dne 18. 07. 2016, sp. zn. II K 773/16, který dne nabytí právní moci dnem 26. 8. 2016, byl J. P. [redacted] uznán vinným trestnými činy podle článku 278 § 1, 5, článku 275 § 1, článku 276 a článku 11 § 2 polského trestního zákona, jichž se podle učiněných zjištění dopustil tím, že dne 9. 3. 2016 kolem 11:45 hodin v obci [redacted], [redacted], odcizil v budově základní školy peněženku s doklady vystavenými na jméno L. [redacted] K. [redacted], konkrétně občanský průkaz, řidičský průkaz, průkaz o zdravotním pojištění, průkaz velké rodiny, jakož i bankovní kartu [redacted], kartu [redacted], průkaz o zdravotním pojištění vystavenou na jméno P. [redacted] K. [redacted] a peníze v hotovosti ve výši 500 PLN, to vše ke škodě L. [redacted] K. [redacted], a dále odcizil peněženku s doklady vystavenými na jméno A. [redacted] B. [redacted], konkrétně řidičský průkaz a bankovní kartu [redacted], a to ke škodě A. [redacted] B. [redacted]. Rozhodnutím Okresního soudu v Cieszyně ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. II Ko 401/17, které nabylo právní moci dne 8. 11. 2017, byl J. P. [redacted] nařízen výkon původně podmíněného trestu odnětí svobody, přičemž současně byla zkrácena jeho délka z šesti měsíců na tři měsíce.

3. Podmínky uvedené v ustanovení § 298 odst. 1, 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen z. m. j. s.), shledal soud naplněnými, neboť shora zmíněná rozhodnutí jsou rozhodnutími vydanými soudem jiného členského státu, kterými byl v konečné podobě uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, jedná se o rozhodnutí pravomocná, přičemž Polská republika implementovala (stejně jako Česká republika) shora specifikované Rámcové rozhodnutí Rady z 27. 11. 2008.

4. Stran podmínek, které musí být splněny, aby rozhodnutí jiného členského státu mohlo být za účelem jeho uznání a výkonu převzato, lze konstatovat, že J. P. [redacted] je českým státním občanem, v současné době je ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky a na jejím území má obvyklé bydliště (§ 299 odst. 1 písm. a/ z. m. j. s.). Na základě posledně konstatovaného lze také uzavřít, že souhlasu jmenovaného se zasláním rozhodnutí polského soudu do České republiky za účelem jeho uznání a výkonu v posuzovaném případě není třeba za situace, kdy jsou shledány naplněnými shora zmíněné zákonné podmínky (§ 300 odst. 1 písm. a/ z. m. j. s.).

5. Z hlediska ustanovení § 305 odst. 1 písm. b) z. m. j. s. není sporu o tom, že jednání popsané v rozsudku Okresního soudu v Cieszyně ze dne 18. 07. 2016 by bylo trestným i podle právního řádu České republiky, a bylo by jej možno kvalifikovat jako přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku. Za naplnění je pak třeba označit další podmínky na projednávanou věc dopadající, upravené v ustanovení § 305 odst. 1 písm. a), e), h) z. m. j. s. Výkon uloženého trestu není podle českého práva promlčen, neboť v případě odsouzení k trestu odnětí svobody ve výměře nižší než 5 let je promlčecí doba, která počíná právní mocí rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o přeměně původně podmíněného trestu odnětí svobody v trest nepodmíněný, pětiletá (§ 94 odst. 1 písm. d/ tr. zákoníku). Výměra dosud nevykonaného trestu odnětí svobody sice činí méně než šest měsíců, avšak v tomto případě je třeba aplikovat výjimku (zakotvenou pod písm. e/ § 305 odst. 1 z. m. j. s.), na jejímž základě lze rozhodnutí uznat a vykonat, pokud výkonu trestu nelze dosáhnout jinak. J. P. [redacted] je aktuálně ve výkonu trestu odnětí svobody na území ČR, přičemž právě z důvodu délky uloženého, resp. následně zkráceného trestu by nemohlo dojít k jeho předání do Polska na základě evropského zatýkacího rozkazu a jiným způsobem se vyžadující stát výkonu trestu může domoci jen stěží. Uznání a výkonu rozhodnutí polského soudu pak nebrání překážka věci pravomocně rozhodnuté, neboť nebylo zjištěno, že by byl J. P. [redacted] pro stejný skutek, který je popsán v cizozemském rozhodnutí, odsouzen na území České republiky. Zkoumání otázky imunity, či o nedostatku věku jako překážky bránící uznání rozhodnutí polského soudu v případě J. P. [redacted] v úvahu nepřichází (§ 305 odst. 1 písm. c/, d/ z. m. j. s.).

6. Oproti dosud konstatovanému dospěl soud (ve shodě s vyjádřením státní zástupkyně) k závěru, že uznání rozsudku Okresního soudu v Cieszyně ze dne 18. 07. 2016, sp. zn. II K 773/16, ve spojení s rozhodnutím téhož soudu ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. II Ko 401/17, brání překážka zakotvená v ustanovení § 305 odst. 1 písm. f) z. m. j. s., neboť odsuzující rozsudek polského soudu byl vydán v řízení in absentia, tedy v nepřítomnosti J. P. Náhled na tuto problematiku se u polské a české strany zásadně liší, neboť polská strana vychází z platných právních předpisů, které nijak neomezují fikci doručení předvolání či rozhodnutí. Skutečnost, že vyžádaný nebyl přítomen jednání Okresního soudu v Cieszyně dne 18. 07. 2016, v němž byl vynesен odsuzující rozsudek, vyznačil vyžadující stát v osvědčení, a to s konstatováním, že J. P. bylo řádně doručeno předvolání k jednání soudu, když to bylo založeno do spisu s účinkem doručení. S ohledem na tyto poznatky byly soudem vyžádány dodatkové informace, přičemž z přípisu Krajského soudu v Bielsku - Bialé ze dne 5. 12. 2018 vyplývá, že vyžádaný se skutečně hlavního líčení, v němž byl vyhlášen odsuzující rozsudek, nezúčastnil, avšak – s odkazem na čl. 138 polského trestního řádu - je nutno mít za to, že byl řádně a včas o termínu a místě konání hlavního líčení vyrozuměn. Stejně tak je podle polského právního řádu považován za doručení odsuzující rozsudek ze dne 18. 07. 2016, a to na základě téhož ustanovení polského trestního řádu, ačkoli písemnost nebyla vyžádaným osobně převzata. Polská strana vysvětlila, že jelikož J. P. neuvedl orgánům činným v trestním řízení žádnou adresu pro doručování na území Polské republiky, byly (v souladu s ustanovením čl. 138 polského trestního řádu) veškeré jemu zasílané soudní písemnosti, tj. vyrozumění o termínu jednání soudu a opis rozsudku spolu s poučením o lhůtě a místě podání opravného prostředku, připojeny k soudním spisům a takto jsou považovány za doručené. Za této situace nezbyvá, než konstatovat, že z pohledu českého práva řízení vedené u Okresního soudu v Cieszyně, v němž bylo rozhodnuto odsuzujícím rozsudkem o vině vyžádaného a uložen trest odnětí svobody, bylo konáno v režimu in absentia. Podle § 305 odst. 1 písm. f) z. m. j. s. nelze na území ČR uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud bylo takové rozhodnutí vydáno v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje. Odst. 3 § 305 z. m. j. s. však upravuje výjimky z takového postupu, neboť sama skutečnost, že dotčená osoba nebyla přítomna jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, o jehož uznání a výkon se jedná, nezakládá povinnost rozhodnutí jiného členského státu neuznat, pokud nenastala situace v tomto ustanovení upravená. Dlužno přitom dodat, že předmětná úprava se vztahuje jak k problematice předvolání osoby k soudnímu jednání v kontextu s její účastí, tak k otázce spojené s doručováním vydaného rozhodnutí. Uznat rozhodnutí jiného členského státu, jímž byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody (nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody) je tedy možné, pokud dotčená osoba byla osobně předvolána a takto informována o datu a místě konání nařízeného jednání, přičemž její vědomost o těchto skutečnostech může být nahrazena poskytnutím jiné úřední informace, aniž by ovšem byly pochybnosti o tom, zda byla informována o všem podstatném. Pokud pak o nařízeném jednání prokazatelně věděla a nezúčastnila se ho, postačí, že výslovně pověřila účastí svého obhájce a ten tak učinil. Jedná-li se o druhý okruh otázek, lze rozhodnutí jiného členského státu ukládající nepodmíněný trest odnětí svobody uznat, pokud dotčená osoba poté, co jí bylo doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o právu na nové projednání věci nebo na podání opravného prostředku, se takového práva vzdala nebo je ve stanovené lhůtě neuplatnila. Ani jedna z těchto podmínek však v dané věci doložena není, neboť vyžádaný v podstatě nebyl o nařízeném jednání soudu na 18. 7. 2016 vyrozumíván, ani mu nebyl doručován odsuzující rozsudek, když neuvedl adresu pro doručování na území Polské republiky, takže veškeré písemnosti jemu určené byly toliko přiloženy k soudnímu spisu s fikcí doručení. Nezbyvá proto než uzavřít, že Krajským soudem v Bielsku - Bialé je na území ČR žádáno o uznání a výkon rozsudku Okresního soudu v Cieszyně ze dne 18. 07. 2016, sp. zn. II K 773/16, avšak uvedený rozsudek, jímž bylo rozhodnuto o vině a uložen trest odnětí svobody, byl vydán v řízení vedeném v nepřítomnosti J. P. Právě tato skutečnost je ve smyslu § 305 odst. 1 písm. f) z. m. j. s. důvodem pro neuznání zmíněného rozsudku polského soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího (Krajský soud v Praze, nám. Kinských 5, 150 75 Praha 5 – Smíchov, ke sp. zn. 8T 53/2018).

V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvoláním nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdaly.

Praha 8. ledna 2019

JUDr. Lenka Pješčáková v. r.
předsedkyně senátu